

ואחר כך יאמר פסוק זה ישר והפוך שלושה פעמים: **וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲנֶה וְאֶרְנֶה לְבַקֵּר חֲסֵדָה כִּי-הָיִית מִשְׁגָּב לִי, וּמְנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: לִי צָר בְּיוֹם וּמְנוּס לִי מִשְׁגָּב הָיִית כִּי חֲסֵדָה לְבַקֵּר וְאֶרְנֶה עֲנֶה אֲשִׁיר וְאֵנִי:** יקרא מזמור זה בצורת המנורה.



כשיאמר פסוק זה יכוין במחשבתו צירוף פסוק זה עם שם ה' (מלמעלה למטה בטורים. ואין הכונה מעכבת)

וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיִּפְלֹל, וַתַּעֲצֵר הַמּוֹנֶפֶה:

ו	י	פ	ו	ו	ה
י	ה	ו	י	ה	ה
ע	ו	נ	פ	ע	מ
מ	ה	ח	ל	א	פ
ד	י	ס	ל	ו	ה

ויאמר פסוק "ויהי נועם" ומזמור "וישב בסתר" שבע פעמים (במידה ואין אפשרות לקרוא מזמור זה שבעה פעמים יקרא פעם אחת) **וַיְהִי | נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:**

יָשָׁב בַּסֵּתֶר עַלְיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוּן: אָמַר לַיהוָה אֱלֹהֵי מַחֲסֵי וּמְצוּדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי: כִּי הוּא יַעֲיִד מִפֶּה יָקוּשׁ מִדָּבָר הַזֶּה: כִּי אֲבָכְרוּהוּ | יִסַּד לָהּ וַתַּחַד כְּנִסְיוֹ תַּחֲסֵה עֲנֶה וְסִתְרָה אֲמִתּוֹ: לֹא-יִתְיָרָא מִפֶּהד לִלְהַ מִּחַיִּן יַעֲוֶה יוֹמָם: מִדָּבָר בְּאִפֶּל יִהְיֶה מִקִּטְבֵּי יִשׂוּד צַהֲרִים: יִשָּׁל מִצִּדָּה | אֵלֶּה וְדַבְּרָה מִימֵינֶה אֱלֹהֵי לֹא יִגַּשׁ: רַק בַּעֲיֵינֶה תִּפְטֵי וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אֲתָה יְהוָה מַחֲסֵי עַלְיוֹן שְׁמַת מַעֲוָה: לֹא-יִתְאָנֶה אֱלֹהֵי רַעַה וְנָעַ לֹא-יִמְרָב בְּאַהֲלָה: כִּי מִלֵּאכֹוֹ יַעֲוֶה קָדָה (יכוין ס"ת יו"ד) לְשִׁמְרָה בְּכָל-דְּרֹכָה: (יכוין ס"ת כ"ד) עַל-כִּפְסִים יִשְׁאֹנֶה פִּרְתָּגֹו בְּאֵבֹו רִגְלָה: עַל-שֵׁשֶׁל וּשְׁמֹן תִּדְוֶה תִּרְמַס כְּפִיד וּתְגִין: כִּי כִּי חֲשַׁק וְאִסְלָהוּ (יכוין בשם כ"ט) אֲשֹׁנָהוּ כִּי-יַדַּע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאֶעֱנֶה עִמּוֹ-אֲנִי כַּעֲרָה אֲחֻלְעֶהוּ וְאֲכַבְדֶּהוּ: אֲדָה יָמִים אֲשִׁיבֶעֱהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: (עד סוף)

אֲשֶׁת חָיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מְכַרְה: כִּטַּח בָּהּ לֵב בַּעֲלָה וְשִׁלַּל לֹא יִחַסֵּר: גְּמַלְתָּהוּ טוֹב וְלֹא רָע פֶּל מִי חַיָּה: בְּרָשָׁה צִמֹר וּפְשִׁתִּים וְתַעֲשׂ בַּחֲפִז כְּפִיָה: הִיָּתָה כְּאֵנִיֹת סוֹחֵר מְקוֹרֵהק תִּבְיָא לַחֲמָה: וְתַקַּס בַּעֲוֹד לִלְהַ וְתַתֵּן טָרֶף לְבִיתָהּ. וְחַק לְנַעֲרָתָהּ: וְזַמְנָה שָׂדֶה וְתַקְחָהוּ מִפְּרֵי כִפְיָה נָטַעַה פְּרִם: חֲגָרָה בַּעֲזוֹ מִתְנַיָה וְתַאֲמִין וְרוּעֵתָהּ: טַעֲמָה כִּי-טוֹב סַחֲרָה לֹא-יִכְבֶּה בְּלִילָה עֵרָה: יְדִיָה שִׁלְחָה בְּפִישׁוֹר וְכִפְיָה תִּמְכּוּ פִלְהָ: בְּפֶה פִרְשָׁה לַעֲנֵי וְנִדְיָה שִׁלְחָה לֵאבִיוֹ: לֹא-יִתְיָרָא לְבִיתָהּ מִשְׁלַג כִּי כְּלִי-בֵיתָהּ לִבְשׂ שַׁעִים: מְרַבְרִים עֲשִׂתָּהּ-לֵה שֵׁשׁ וְאֶרְגָּמֹן לְבוּשָׁה: טֹדַע בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתּוֹ עִם-זֶגְגֵי-אַרְצֵי: סָדִין עֲשִׂתָּה וְתַמְכֵר וְחָגוֹר תַּעֲנֶה לְכַנְעֵנִי: עוֹזֵוְהַדָּר לְבוּשָׁה וְתַשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרָיו: פִּיָה פִּתְחָה בַּחֲכֵמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל-לְשׁוֹנָה: צוֹפִיָה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלַחֵם עֲצֵלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיה וַיִּאֲשֶׁרוּהָ בַּעֲלָה וַיַּחֲלָהָ: רַבּוֹת בָּנוֹת עֲשׂוּ תֵּיל וְאֶת עֵלִית עַל-פִּלְגָּה: שִׁקֵּר חַחוֹ וְהַבֵּל הִלְפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת-יְהוָה אֱלֹהֵי הָיָה תַתְּחַלֵּל: תַּגְדִּילָה מִפְּרֵי בְדִיָה וַיַּחֲלִילָה בְּשַׁעֲרִים מַעֲשִׂיָה:

יְהוָה אֲכַבֹּת עִמָּנוּ. מִשְׁגָּב-לֵנו אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה אֲכַבֹּת. אֲשֶׁרִי אֲדָם כִּטַּח בָּהּ: יְהוָה אֱלֹהֵי הַשִּׁיעָה. הַסֵּלָה יַעֲנֵנו בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעֲרַבָה לַיהוָה אֱלֹהֵי מִנְחַת יְהוּדָה וַיְרוּשְׁלָיִם. כִּי-מִי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדַמְנִיֹת:

אָנָּה קָבַח. גְּדוּלַת יְמִינָה. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג ית"ץ)
קָבַל רַחַם. עֲמָה שׁוֹבְנוּ. סַהֲרַט נִרְאָה: (קר"ע שט"ן)
נָא נְבוֹר. דּוֹרְשֵׁי יְהוּדָה. קַבְבַּת שְׁמֹרֶם: (ג"ד יכ"ש)

כָּרַכְם סַהֲרָם. רַחֲמֵי צַדִּיקָה. תַּמִּיד וְקָלָם: (בט"ר צת"ג)
חֲסִין קְדוּשָׁה. קְרוֹב טוֹבָה. נָהַל עֲדָתָה: (חק"ב טג"ע)
יְחִיד נָאָה. לַעֲמָה סָנָה. זוֹכְרֵי קְדֻשָׁתָה: (יג"ל פז"ק)
שׁוֹעֲתָנוּ קָבַל. וְשִׁמְעֵה צַעֲקָתָנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צ"ת)

ויאמר בלחש: **קְרוּהָ, שֵׁם קָבוֹד מַלְכוּתוֹ, לַעוֹלָם וָעַד:**
אחר כך יתפלל כמנונת הלב גדולה נוסח יחי רצון זה, ויכוין השמות בסוגריים במחשבתו בלבד:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּנְכוֹת קְרִיאַת פְּטוּם הַקְטָרֶת, וּבִנְכוֹת פְּסוּקֵי וְתִיבוֹתָיו וְאוֹתִיבוֹתָיו וּשְׁעָמֵי וְנִקְדוּתָיו וְשִׁמּוֹת הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ מִרְאִשֵׁי תְבוֹת וְסוֹפֵי תְבוֹת וְחִלּוּפֵי תְבוֹת, שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסָה מַעֲלֵינוּ וְיַעֲלֵל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲנֵי, וְתַתְּנֶנָּה עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחִמִים, וְתַקַּנְם לֵנו לְפָנִים מְשׁוֹרַת הַדִּין, וּבְמִוֹבָה הַגְּדוֹל יִשׁוּב חֲרוֹן אַפָּךָ מַעֲלֵינוּ וְיַעֲלֵל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְרַאֵה בְּעֵין חֲמִלְתְּךָ צֶרֶת נַפְשֵׁנוּ מִכִּים וּכְעָנִים, וְשִׁלַּח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל (וּכְפִרַת ל...), וּבְכַח שֵׁם (גַּם) אֲמוֹר לְמִלְאָךְ הַמְּשַׁחִית לְכָל יְבֵא אֵל בְּתֵיבֵנוּ לְגֹוֹף עוֹד, וְאֲשֶׁר כָּבַד הָיוּ מְאֹוֹרֵי אוֹר אֶרְבָּעָה כְּלוּיִים (דַּעַס"מ"ב) שֶׁהֵם מִסְפֵּר (ג"ף) עִם אֶרְבָּעָה כְּלוּיֹתֵיהֶם, וּבְסִגְלוֹת לַמְּדוּנֵת בְּפִטוּם הַקְטָרֶת יְהִי לְמְאֹוֹרוֹת (עַס"ט"ב) וַיִּשְׁיִמוּ מֵד לְמַתּוֹק וּבְכַח שֵׁם (גְּעוּרִיחוֹ) וּבְכַח אֵלוֹי הַשְּׁמוֹת (רו"ש"א יו"ד ק"ד צַמֵּר"כ"ד) צוּרָה לְמִלְאָכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַמְּמוּנִים עַל הַשְּׁמִירָה שֶׁיִּשְׁמְרוּ וְיִמְלָטוּ לֵנו וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֲנֵי מִדָּבָר וּמִטַּנְפָּה וּמִכָּל דָּבָר רָע, וּשְׁמֹר צְאֹתָנוּ וּבֹאֲט מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם (כֹּאן יִפְרַט בְּקִשּׁוֹתֵינוּ). וּבְכַח שֵׁם (קָרַע שְׁשׁוֹן) וְחִלּוּפֵי שֶׁהוּא שֵׁם (דָּוָן בּוֹט) תַּקְרַע רַע צֹר דִּיעֲנֵה, וּבְסִגְלוֹת שֵׁם (מַשְׁשֶׁרֶט) וְחִלּוּפֵי שֶׁהוּא שֵׁם (יַנְנַפֵּט) תַּקְרִית וְתַשְׁמִיד כָּל הַמְּשַׁחִיתִים וְכָל הַמְּקַטְרִים בְּאֶרֶץ תַּשְׁאֵג לְעַמְתָּם שְׁלֵא יַעֲנֵנו כְּנוּ וּבְמִלְבוּשֵׁי שֵׁם יְהִי לְמְאֹוֹרוֹת אֶרְבַּע אוֹתִיֹת שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל (יְהוָה).

וּבְכָל יַעֲלוּ כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַקְּלָיִ וְאֵל מְקוּם קְדוּשָׁה יִחַלְכוּ וְנִשְׁאָרִים הַקְּלָי פְּגָרִים מֵתִים, וּבְחִסְדְּךָ תַּצְמִית אוֹיְבֵי וְהַאֲבִדָת כָּל צוֹרְרֵי נַפְשֵׁי כִּי אֵנִי עַבְדְּךָ: וְתַקַּנְם כְּנוּ מִקְרָא שְׁתּוֹבֵת: וְנִתְתִי שְׁלוֹם (יסוד) בְּאֶרֶץ (מַלְכוּת) וּשְׁכַבְתָּם, וְאִין מִתְרִיד (מַהֲרִיצוּנִים), וְהַשְׁכַּחְתִּי חֲזָה רַעַה (לִילִית) מִן-הָאֶרֶץ, וְתַרְבֵּי (שֵׁל ס"ט) לֹא-תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם:

יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי-סִי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

סגולת הקטורת

המקובל מפי האר"י הק' (שער הכוונות ברכת השחר פרק ג)

המסוגל לשמירה לבית ישראל

• הרה"ק אוהב ישראל מאמטא זי"ע •

מה מאוד מני לנו כי בכל צרתם לו צער, לואת העיר ה' את רוחי לעורר את לבב אחיזי בבי' לעיני בתקנתא וידהו, להודפיס סוד הקטורת עם הכוונות מוגה עפי' האר"י הק' ושאר ענינים המסוגלים למונע כל מחלה ר"ל זה הטוב ישמעו שועתם וימלא בטוב משאלותם. ויהי שלום בחילם שלוח בארמנותם"

• הרה"ק רבי חיים מאיר ממאנלניצא זי"ע •
שמירה מעולה שיהיה ספר זה בבית איש יהודי

• הרה"ק מנשיאווע זי"ע •
היא סגולה נפלאה להינצל מכל רעה

The Arizal guarantees this segula to be a "protection from death and a source of innumerable hashpa'os tovot."

The Mekubal, Rav Yitzchak Kaduri, zt"l, proclaimed, "The terrible Machala [cancer] is a Heavenly decree. But one thing we can do: the holy Ketores Segulah. It saves the individual - and his family!"

Kollel Chatzos's distinguished talmidei chachamim perform the Ketores Segulah every week at midnight. This segulah's power is immeasurable!

LOCATIONS:

Boro Park | Williamsburg | Monsey | Monroe | Meron



24 HR SIGN UP HOTLINE 718.887.9114
1-855.CHATZOS info@chatzos.org
2 4 2 8 9 6 7 www.chatzos.org

סדר פרשת הקטורת

כל שמות הקודש המופיעים בסוגריים אסור לאומרום בפה! אלא רק יחשוב אותם בליבו בלבד, ואין כוונתם מערכת כלל. ובמיוחד יש להיזהר בקריאת שם ה' שזה איסור חמור לקוראו אלא בכל מקום שכתוב שם ה' כן - (יהוה יאהדונה) יש לקרוא (אדוני)

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים כאשר צוית אותם על-יד משה נביאך בכתוב בתורתך:

יקרא פסוק זה שלושה פעמים:

ויאמר יהוה אלהינו אל-משה (יכין מה"ש) קח לך (יכין גג) סמים (יכין מתק"ו) נטף | (יכין טג"ו) ושחלת (יכין פיקאב) וחלבנה סמים ולבנה זכה בד כבוד יהוה:

אחר כך יקרא שלוש פעמים את הפסוק ולהלן מסופו לתחילתו

יהוה כבוד בד זכה ולבנה סמים וחלבנה ושחלת נטף סמים לך קח משה אל יהוה **ויאמר**

יקרא בסוף מילים אלו מתחילה ועד סוף שלוש פעמים (והם המילים של הפסוק לעיל, בהיפוך אותיות ובניקוד מיוחד)

יהוה דבב דב הכו הנכלו מימם הנבלחו תלחשו פטג מימם כל חק השק לא הוהי רמאי

ועשית אתה קטרת רחח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחפת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בנקר בנקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערפים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:

תנו רבנו. פטום הקטרת כיצד? שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה, שלש מאות וששים והמשה כמגן ימות החמה, מנה בכל-יום. מהציתו בנקר ומהציתו בערב. ושלושה מנים יתרים שמהם מנינם כהן גדול ונטל מהם מלא הקינו ביום הנפורים. ומהציתו למכתשת בערב יום הנפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה. ואלו הן (טוב למנותם באצבעותיו) (א) הצרי. (ב) והצפורן. (ג) והחלבנה. (ד) והלבנה. משקל שבעים שבעים מנה. (ה) מור. (ו) וקציעה. (ז) ושבולת ערד. (ח) וקרפום. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. (ט) הקושט שנים עשר. (י) קלופה שלשה. (יא) קנמון תשעה.

בורית פרשינא תשעה קבין. וין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא וין קפריסין מביא חמר היור עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל-שהיא. אם נתן בה דבש סקלה. ואם חסר אתה מקל-סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית פרשינא למה היא באה? כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. וין קפריסין למה הוא בא? כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. וחלא מי רגלים יסין לה, אלא שאין מנגיסין מי רגלים בנקדש מפני הקבוד:

תניא, רבי נתן אומר, כשהוא שוחק אומר הדק היטב! היטב הדק! מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאן כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הקלל, אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אתה מקל סממניה חייב מיתה:

תני בר קפרא, אתה לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם

יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שהתורה אמרה כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליהוה **אמרו**:

ויאמר אלהם ישראל אביהם אמרן | אסוא זאת עשו קחו מזקרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה (יכין נצור"ת) מעט צרי ומעט דבש נבאית (יכין רוט"א) ולט פטנים ושקדים:

ויאמר אלהם ישראל אביהם אמרן | אסוא זאת עשו קחו מזקרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נבאית ולט פטנים ושקדים: (ר"ת צדקל"ש ויכין בשם פנקבא"ר ויכין בשם קהסמנ"ת):

ויאמר אלהם ישראל אביהם אמרן | אסוא זאת עשו קחו מזקרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נבאית ולט פטנים ושקדים: (ויכין בשם קר"ע שט"ן):

אחר"כ יקרא הפסוקים אלו:

ויקרא משה לכליזקגי ישראל ויאמר אלהם משנו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחמו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר-בסוף והנעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר: ועבר יהוה **לנגף** את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות וססה יהוה **על-הפסח** ולא יתן המשהית לבא אל-בתיכם לנגף: (יכין ברת הפסוק וי"ל אמ"ן אה"ע ה"ש ה"י ע"ן ה"ל אב"ל)

יאמר פרשת המנורה ופסוק ה' להושיעני שבעה פעמים: ויכין במחשבתו באותיות המודגשות בתחילת וסוף פרשת המנורה ו-ה, ותחילה וסוף הפסוק ו-ה, המצטרפים יחד לשם (יהוה) ברוך הוא. ולאחר כל קריאה יכין במחשבתו בלבד, את שם (יהוה) בניקוד שונה כמפורט. (במידה ואין אפשרות לקרוא פרשה זו שבעה פעמים יקרא פעם אחת)

ועש את-המנרה זהב טהור מקשה עשה את-המנרה ורכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: וששה קנים יצאים מעציה שלשה | קני מנרה מעדה האחד ושלושה קני מנרה מעדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר

ופרח ושלושה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח ון לששת הקנים היצאים מן-המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה: כפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה: כפתריהם וקנתם ממנה היו פלה מקשה אחת זהב טהור: ועש את-ערותיה שבעה וימלקחיה וימלקחיה זהב טהור: פטר זהב טהור עשה אתה ואת כל-כלי-**יהוה** להושיעני ונגינתי נגנן כלי-ימי חיינו על-בית יהוה **אמרו**:

בית יהוה **אמרו**: בית יהוה **אמרו**:

לאחר כל קריאה יכין במחשבתו בלבד, את שם ה' בניקוד שונה:
א. יהוה חסד ד. יהוה נצח
ב. יהוה גבורה ה. יהוה הוד
ג. יהוה תפארת ו. יהוהו יסוד
ז. יהוה מלכות

ויאמר פסוקים אלו: ויכין בקריאתו את הפסוקים, באותיות המודגשות בתחילת וסוף הפסוקים אלו (ו-ה ו-ה), המצטרפים יחד לשם (יהוה) ברוך הוא.

יהוה להושיעני ונגינתי נגנן כלי-ימי חיינו על-בית יהוה **אמרו**:

וזה מעשה המנרה מקשה זהב עדי-ירכה עדי-פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה **את-משה** את-משה כן עשה את-המנרה:

ואחר כך יאמר פסוקים אלו שלושה פעמים:

ויאמר משה אל-אהרן קח את-המחלתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אליה-ערה וכסר עליהם כייצא הקצף מלפני יהוה **אמרו** החל הנגף (יכין גג): ויקח אהרן כאשר | דבר משה וידין אל-יתוך הקהל והנה החל הנגף (יכין גג) בעם ויתן את-הקטרת וכסר עליהם: ועמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: וישב אהרן אל-משה אל-פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

(יכין בשם (טפלתיה) והוא מאותיות המוגדלות באלו הפסוקים, וצייר במחשבתך כאלו כתוב לפניך בצבע זהב)